

ת"פ 40251/12/13 - מדינת ישראל נגד מרדכי חנניה

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא

ת"פ 40251-12-13

המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
מרדכי חנניה

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד תשובתו לכתב האישום, בשתי עבירות של שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"). **ואלה המעשים:** הנאשם שדד שני סניפים של בנק הדואר בבית שמש באיומי אקדח צעצוע שנחזה להיות אמיתי. ביום 11.10.13, בשעה 13:00, שדד הנאשם את סניף בנק הדואר ברחוב נחלה ומנוחה בבית שמש, לאחר שהמתין שהסניף יתרוקן מלקוחותיו, כשפניו מוסתרות בשקית ניילון, לראשו כובע ובידיו אקדח צעצוע. הנאשם צעק לעבר עובדות הסניף שיביאו לו את הכסף, אחת העובדות נפלה ארצה ולחצה על לחצן המצוקה, נעמדה והכניסה 6,000 ש"ח לתוך שקית שמסר לה הנאשם, בעודו דורך מספר פעמים את אקדחו. לאחר מכן, נמלט באמצעות רכבו ומאוחר יותר השליך את האקדח.

ביום 12.12.13, בשעה 18:00, שדד הנאשם את סניף בנק הדואר ברחוב ראובן בבית שמש, לאחר שהמתין שהסניף יתרוקן מלקוחותיו, כשפניו מוסתרות בצעיף וכובע גרב לראשו. לאחר שנכנס לסניף, נעלה הקופאית את דלת הסניף. הנאשם ניגש לדלפק, הוציא מכיסו פתק עליו רשום "זה שוד את כל הכסף ובשקט" ומסר אותו לפקידה בצירוף שקית, או אז שלף אקדח צעצוע הנחזה להיות אמיתי וכיוונו לעבר הפקידה. הקופאית הוציאה את הכסף ומסרה אותו לידי הפקידה. הפקידה הכניסה את הכסף לשקית ובה בעת לחצה על לחצן המצוקה, בתגובה הורה לה הנאשם למסור לו את השקית, נמלט מהמקום באמצעות רכבו ומאוחר יותר השליך את האקדח. השקית הכילה 11,000 ש"ח.

2. **הנאשם** יליד 1979, במועד האירוע היה נשוי ואב לשני ילדים, המשפחה התגוררה בדירה שכורה בירושלים ובני הזוג ניהלו הליכי גירושין, עבד כנהג בחברת הסעות, עברו נקי. כיום הנאשם גרוש ואב לשלושה ילדים, מנהל מערכת יחסים זוגית ממנה נולד ילדו השלישי, שוהה במעצר בית ובפיקוח אלקטרוני בבית אחיו בקרית גת. **מתסקיר שירות המבחן עולה**, כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית, גדל בתנאים של מצוקה כלכלית קשה, נפצע במהלך שירותו הצבאי כלוחם בחטיבת גבעתי, לאחר השירות עבד בעבודות מזדמנות עד לעבודתו כנהג בחברת הסעות, ממנה

פוטר בשל ההליך הפלילי. טרם מעצרו הרבה להיעדר מהעבודה והוענקו לו הלוואות נוכח מצוקה כלכלית. הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע אכזבה ובושה מעצמו ומבחירת התנהלותו. שירות המבחן התרשם מכנות חרטתו ומהבנתו את חומרת מעשיו. הרקע למעשים הינו מצוקה כלכלית קשה אליה נקלע הן בשנות נישואיו והן לאחר גירושיו, הנאשם לווה כספים ממקומות שונים לרבות השוק האפור והיה נתון לאיומים על חייו וחיי משפחתו. כיוון שהביע רצון לשקם את חייו ולהשתלב במערך הטיפול בשירות המבחן, נתבקשה דחייה בת 3 חודשים על מנת לאבחן את הנאשם ולבחון את תחילת דרכו השיקומית. בין לבין, הוגשו תסקירים מהם למדנו על פגיעות מיניות מתמשכות בנאשם מגיל 8-10. **בתסקיר מסכם מיום 25.11.14**, עולה שהנאשם השתלב במרכז "תמר", מרכז טיפול לנפגעי עבירות מין ואף בטיפול קבוצתי בשירות המבחן. הנאשם לוקח אחריות מלאה על חייו ועל העבירה שביצע, מהווה קול בוגר בקבוצת הטיפול, מיטיב לבחון לעומק ובאופן ביקורתי את התנהלותו ומעוניין בהמשך טיפול. הנאשם החל בהליך של פרעון חובותיו מול נושיו בעזרת עמותת "ידיד". שירות המבחן התרשם מיכולתו להיבנות מטיפול ומהמוטיבציה של הנאשם, על כן הומלץ על העמדתו בצו מבחן לתקופה של שנה, במהלכה ימשיך בטיפול במרכז תמר ובשירות המבחן. לאור הליך שיקומו המתקדם של הנאשם, מקום עבודתו הקבוע והליך פירעון החוב, סבר שירות המבחן כי עונש מאסר לרבות לריצוי בעבודות שירות, יגרום לנסיגה משמעותית בהישגי הנאשם ובשיקומו. בנסיבות אלו, הומלץ על עונש של עבודה לתועלת הציבור בהיקף של 500 שעות, מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מביצוע עבירות כגון דא.

3. **כראיות לעונש מטעם ההגנה הוגשה חוות דעת של "התחלה חדשה"** - מרכז טיפול ואבחון לאוכלוסיות עוברי חוק, אשר נערכה על ידי קרימינולוגית יישומית וקרימינולוגית חברתית- יישומית. מחוות הדעת עולה כי הרקע להסתבכותו של הנאשם טמון במצב כלכלי ירוד ומצב משפחתי ואישי מורכב, הנאשם חש חרטה ובושה על מעשיו וגילה מוטיבציה גבוהה לתקן דרכיו ולרכוש כלים להתנהלות רגשית וכלכלית ראויה. בהיעדר נורמות עברייניות ו/או הפרעות אישיות ובשים לב לעמדות הנורמטיביות של הנאשם ורצונו בשיקום חייו, הומלץ לשלב בענישתו דרכי טיפול מסוג של טיפול פסיכו-דינמי.

כן העידה **הגב' הודיה קוסקס**, בת זוגתו של הנאשם, ודיברה בשבח אישיותו של הנאשם, על התינוק שאך זה נולד ועל כוונתם להינשא. העדה ביקשה בבכי להעניק לנאשם הזדמנות לשקם את חייו לאחר מעידתו החד-פעמית.

אחיו של הנאשם, **מר יוסי חנניה**, אף העיד לזכותו. לדבריו, הנאשם נורמטיבי ומעד בחייו בעקבות גירושין והסתבכות בחובות. העד ביקש להעניק לנאשם הזדמנות להמשיך ולעלות על דרך המלך למענו ולמען המשפחה וילדיו.

4. **ב"כ המאשימה** טענה כי במעשיו פגע הנאשם בזכויות הקניין ובתחושת הביטחון של הפרט והציבור. הנזק שנגרם הינו כספי והסתכם ב- 17,000 ש"ח וכן נגרם נזק נפשי לפקידות הדואר שנכחו באירוע והפחד היה מנת חלקן. מדיניות הענישה בעבירות שוד היא של הטלת עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות והוצגה פסיקה בתמיכה לכך. המאשימה טענה למתחם ענישה של 15-42 חודשי מאסר בפועל. לעניין נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה- הנאשם הודה בחקירתו ואף בבית המשפט ללא הסדר טיעון. אין לו עבר פלילי. מתסקירי שירות המבחן וחוות הדעת מטעמו של הנאשם, עולה כי הנאשם גדל במשפחה קשת יום נורמטיבית, נקלע למצוקה עמה בחר להתמודד באופן ילדתי ופוגעני. מעשיו אמנם אינם מעידים על חיי פשע ורצונו בחיים נורמטיביים, אלא שהאינטרס הציבורי בעניינו גובר. שיקומו של הנאשם והטיפול בו כיום הינו בתחום שאינו קשור בביצוע העבירות ועל כן בעל משקל קל במלאכת גזירת העונש. העונש ההולם את מעשיו של הנאשם בנסיבותיו האישיות ונוכח הודאתו מצוי ברף התחתון של מתחם הענישה. על כן, עתרה המאשימה לעונש של 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעי עבירה- פקידות הדואר.

5. **ב"כ הנאשם** מיקד דבריו בנסיבות האישיות מול חומרת העבירות. מחד- הנאשם ביצע שני מעשי שוד שאינם קלים, מאידך - נסיבותיו האישיות של הנאשם חריגות מאוד. הנאשם גדל במשפחה ברוכת ילדים בתנאי מצוקה קשים ואף על פי כן כל בני המשפחה נורמטיביים, שירת בצה"ל תחילה בתפקיד קרבי ולאחר פציעתו בתפקידי מנהלה, התחתן והוליד שני ילדים אך התגרש והסתבך כלכלית. הנאשם נקלע לייאוש ולתחושת חוסר אונים בהיעדר מוצא. אין להתעלם מכך שאנשים השרויים במצוקה כלכלית קשה מבצעים מעשים קיצוניים עד כדי התאבדות כמו למשל אנשים שהציתו את עצמם. הנאשם נקלע למדרון חלקלק של חובות כבדים שהלכו והתעצמו, נטל הלוואות ממקום העבודה ומהשוק האפור ולא עמד בהחזרים, בנסיבות אלו היה נתון לאיומים על חייו וחיי ילדיו, שקע בדיכאון ובתחושת מלכוד לראשונה בחייו. במסגרת הליך השיקום, נתגלה כי הנאשם נצר בליבו פגיעות מיניות שבוצעו בו בילדותו והשליכו על המשבר הנפשי העמוק בו היה נתון באותה התקופה. מרגע חשיפת הפגיעות, החל הנאשם תהליך טיפולי נכון שיועיל לו בטווח הארוך. הנאשם הודה מייד בחקירתו במטרה והשיב את הכספים נשוא האישום השני, הכספים נשוא האישום הראשון הועברו לידי גרושתו לטובת תשלום מזונות ילדיו. הנאשם ביצע את העבירה תוך מזעור פוטנציאל הפגיעה והמתין שהסניף יתרוקן מלקוחות. שיקול ההרתעה האישי אינו מהווה משקל בעניינו. הנאשם מטופל ומשקם את חייו. שיקול השיקום מאפשר חריגה לקולא ממתחם הענישה אף אם יש ולו סיכוי לשיקום. לפנינו אדם שהפרוגנוזה השיקומית שלו חיובית, מעוניין לשקם את חייו ומטופל במרכז תמר, יש לו בת זוג וילד משותף, יש לו שני ילדים מנישואין קודמים, והוא הפיק את הלקח בצורה ברורה. הנאשם נעדר עבר פלילי ובנסיבותיו החריגות של המקרה, יש להימנע מהטלת עונש מאסר. במקרים דומים הטילו בתי המשפט עונשים של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות והוגשה אסופת פסיקה בתמיכה לכך. אשר על כן, בשים לב לחרטה ולשיקום, כך גם למעצרו לרבות מעצר הבית הממושך, עתר הנאשם להימנע מכליאתו מאחורי סורג ובריח.

6. **הנאשם** ביקש בבכי סליחה מכל מי שנפגע ממעשיו, בפרט פקידות הדואר ומשפחתו, ומבית המשפט. לדבריו, התמודד לבדו מילדות עם חוויות קשות ופגיעות מיניות בגיל צעיר בהן לא שיתף איש, בנסיבות אלו ובעקבות גירושין והסתבכות הכלכלית נקלע למצוקה קשה עד כי שקל לסיים את חייו. היום יש לו בת זוג וילד משותף וכן שני ילדים מנישואין קודמים, עובד בעבודה מסודרת ומסדיר את חובותיו. הביע חרטה כנה על מעשיו והביע רצון להמשיך בטיפול ולשקם את חייו. בסוף דבריו, ביקש מבית המשפט הזדמנות לפתוח דף חדש בחייו.

7. מעשה שוד פוגע בערכים מוגנים של זכות הקניין, הסדר הציבורי ותחושת הביטחון של היחיד והרבים. נגע האלימות הולך ופושה בחברתנו. סניפי בנק, תחנות דלק, בתי עסק סומנו כמטרה בידיהם של פורעי חוק. עבירת שוד המבוצעת תוך שימוש בנשק, חם או קר מעמידה בסיכון את שלמות גופם של המעורבים באירוע. הפעם נעשה שימוש באקדח צעצוע ובכך נוטרל פוטנציאל הנזק הגלום בשימוש בנשק. יחד עם זאת, עבירת השוד "**חמורה היא גם בנסיבות בהן לא נעשה שימוש בנשק. היא מבטאת אי קבלה של תפישות היסוד של החברה באשר לכבוד שיש לנהוג בגופו של אדם ובזכותו על רכושו. היא מבטאת תפילה שלפיה כוח הזרוע הוא שמכתיב את ההתנהלות וגורמת לכך שהציבור מתנהל בתחושה של חוסר ביטחון אישי, בידיעה כי פורענות עשויה להתרגש עליו גם בהלכו לתומו ברחוב, מידו של מי אשר מבקש לעשות רווח קל. אותם אזרחים תמימים זכאים ללכת ברחוב מוגנים מפני תוקף ואורב שאינו רואה לנגד עיניו אלא את עניינו שלו. בגזירת הדין בעבירה מסוג זה ראוי כי בית המשפט ייתן את הדעת, לצד נסיבותיו האישיות של הנידון והאפשרות לשקמו, גם לצורך לשלוח מסר ברור לפיו מי שנכון לבצע מעשים מעין אלה צפוי לעונש משמעותי שיבטא גם את פגיעתו הרעה בחברה, לצד שיקולי הענישה האחרים"** (ע"פ 4177/06 מ"י נ' אבו הוידי עמ' 3).

על בתי המשפט להתגייס למען הגנתם של מקומות העבודה המעניקים לציבור שירות ומהווים מוקד לביצוע עבירות בעטיים של סכומי הכסף המוחזקים במקום. עלינו להבטיח כי במקומות התעסוקה וברחובות העיר תשרור אווירה של ביטחון אישי ולא תחושות פחד ואימה. יש להעביר מסר מרתיע שיהא בו כדי להתוות נורמות התנהגות ראויות וכחומררתה של התופעה, כך ייטה בית המשפט להחמיר בענישה (ראה למשל ע"פ 7720/05 חמד אבו עראר נ. מדינת ישראל; ע"פ 8480/12 אגואו בלאצאו נ' מדינת ישראל). במעשי שוד נמצא בפסיקה מנעד ענישה רחב (ע"פ 4872/13 תומר נחמני נ' מדינת ישראל), כפי שאף עולה מעיון בפסיקה וכן מאסופת הפסיקה שהוגשה מטעם הצדדים. במעשי שוד שבוצעו ללא שימוש באלימות, נהגו בתי המשפט להטיל על הנאשמים עונשים של עבודות של"צ, עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשי מאסר בפועל לתקופה מקסימאלית של 12 חודשים. בעבירות בהן נעשה שימוש בנשק וללא אלימות הוחמרה הענישה עד לכדי 4 שנות מאסר מאחורי סורג ובריה, כך שהעונשים השתרעו מעבודות של"צ ועד

4 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע את מנעד הענישה בעבירות שבוצעו תוך שימוש בנשק ונגרמה פגיעה לא חמורה למתלונן בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ובין 50 חודשי מאסר בפועל (ע"פ 2849/13 **מדינת ישראל נ' טייצאו טגבה**). כן נגזרו עונשים כספיים ופיצוי למתלונן. על ענישת נאשם בביצוע שוד באמצעות אקדח צעצוע, כתב בית המשפט העליון:

"המערער הורשע בביצוע עבירה חמורה שעניינה שוד סניף דואר, תוך שימוש באקדח דמה, הנחזה להיות אקדח אמיתי, כאשר הוא רעול פנים. נקל לשער את החרדה והאימה שאחזו בעובדי סניף הדואר, שעה שאקדח מכוון לעברם על-ידי שודד רעול פנים, הדורש במפגיע את הכספים המצויים ברשותם. בנסיבות מעין אלה, יש ליתן את משקל בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה, שכן אנו מצויים להגן על קורבנות, המהווים טרף קל לשודדים חסרי מצפון ומורא מהחוק, כגון נהגי מוניות, פקידי דואר ועובדי בנקים, המשמשים יעד קוסם, ואטרקטיבי לעבריינים, המבקשים לזכות בכסף קל וזמין" (ע"פ 7516/12 פלוני נ' מדינת ישראל).

בע"פ 117/88 **אחמד חטיב**, פ"ד מב(2) 439, הקל בית המשפט העליון בענישת נאשם אשר הורשע בביצוע שוד באמצעות אקדח צעצוע מחנות, לאחר שגנב 1,000 ש"ח לצורך החלפת עין זכוכית ויצא מהחנות בלוויית "בן ערובה", בשים לב לאופק שיקומי והעמידו על 4 שנות מאסר. בע"פ 7516/12 **פלוני נ' מדינת ישראל**), אישר בית המשפט העליון עונש של 3 שנים על קטין על סף בגירות (תוך שנקבע כי שיקול הקטינות אינו משמעותי נוכח גילו), בגין ביצוע שוד בסניף דואר באיומי אקדח צעצוע ובעודו רעול פנים. מדיניות ענישה של 3.5 שנים בעבירות שוד שבוצעו בעבירות נשק מצאה את ביטויה אף בע"פ 6318/13 **שי מיכאלי נ' מדינת ישראל**, שם נידון מעשה שוד של סניף בנק באיומי אקדח דמה כשהנאשם נתפס על ידי לקוח הבנק והעונש נגזר בשים לב לגיל צעיר, היעדר עבר פלילי ונסיבות אישיות קשות. בע"פ 6752/10 **יהודה טטראשוילי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.4.11) קבע בית המשפט העליון כי "**ענישה בעבירת שוד ללא מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח תישמר למקרים נדירים**" (עמ' 3).

לעומת זאת, ניתן למצוא בפסיקה עונשים של עבודות של"צ בעבירות שוד, כך למשל בע"פ 3069/05 **מדינת ישראל נ' אבוטבול ואח'** הושת על 3 נאשמים בעבירת שוד בחבורה תוך שימוש באקדח מצית ובסכין עונש של של"צ בהיקפים שונים בשים לב לגילם הצעיר ולאופק שיקומי. בע"פ 8087/03 **מיכאל כהן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 1.2.06), הקל בית המשפט העליון בענישת נאשם שביחד עם אחר שדד על אם הדרך נשים שנהגו ברכב בשעה שהמתינו להשתלב בתנועה, והמיר עונש של 4 שנות מאסר בפועל בעונש של צו מבחן ועבודות של"צ בשים לב לשיקומו לרבות גמילתו מסמים. כן ראה ע"פ 2287/09 **אבי והבה נ' מדינת ישראל**, שם שדד הנאשם סניף של בנק הדואר בעודו רעול פניו ובידיו אקדח צעצוע והושת עליו עונש של מאסר על תנאי, צו מבחן, עבודות של"צ וקנס. בית המשפט העליון בע"פ

9094/12 **איתן טספאי נ' מדינת ישראל**, העמיד את עונשו של נאשם בנסיבות הדומות לענייננו על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, תוך ששם דגש על תחושת הייאוש שהובילה לביצוע העבירה בהאי ליסנא:

"דווקא במקום בו אנו מזהים מעגל קסמים של מצוקה ועבריינות (ובמקרה הנוכחי, מצוקה חריפה מגיל ילדות) הדרך לקטיעתו אינה באמצעות החברת הענישה, אלא באמצעות שיקום אפקטיבי ויצירת מנגנונים המאפשרים את המשך תהליך השיקום לאחר ריצוי העונש, לרבות שיקום כלכלי. העדרם של מנגנונים מסוג זה, ראוי שיציב מראה למול פניה של המערכת הפלילית, ויוביל לבחינה עצמית ולהקמת מערך מסייע ותומך לעבריינים שריצו את עונשם" (רע"פ 659/13 רפאל נ' מדינת ישראל).

נסיבות ביצוע העבירה מעמידות את מעשי הנאשם בחלק התחתון של מנעד החומרה. הנאשם ביצע את העבירות בעת שלא נכחו לקוחות בסניפים ולצורך כך המתין זמן רב מחוץ לדלתות הסניף. העבירות בוצעו תוך שימוש באקדח צעצוע. נלמד כי העבירות בוצעו בנסיבות שהיה בהן כדי לנטרל סיכון לפגיעה בשלומם של עובדי הסניף וכן למנוע את רגעי האימה מלקוחות הסניף. דא עקא, הנאשם נכנס רעול פנים, בידיו אקדח הנחזה להיות אמיתי ובכך השליט אווירת פחד ואימה על עובדי הסניף. טיבו וסוגו של מקום ביצוע השוד מוסיף נופך של חומרה למעשיו של הנאשם.

מדובר בשני מקרים, ועל אף הדמיון ביניהם, פער הזמנים (כחודשיים) מחייב לקבוע מתחם ענישה לגבי כל מקרה. בצירוף הדברים מתחם הענישה בכל אחד מהמקרים עומד על 6 חודשי מאסר בעבודות שירות עד 40 חודשי מאסר.

8. **באשר לנסיבות האישיות**- הנאשם פעל מתוך מצוקה כלכלית בעטיה אף נתון היה ללחץ נפשי ולאיומים על חייו וחיי משפחתו. גירושו של הנאשם לא הוסיפו חוסן נפשי והקשו על התמודדותו עם המצוקה, אך זו אינה מכשירה התנהגות פורעת חוק וכל שכן ביצוע מעשי שוד של סניפי בנק. חלה תפנית חיובית בהתנהלות הנאשם, הוא החל לעבד את הפגיעה שחוהו בילדותו ולשנות את חשיבתו ואורחות חייו. הנאשם מטופל במרכז תמר לנפגעי עבירות מין וכן השתלב בטיפול קבוצתי בשירות המבחן. בד בבד, החל להסדיר ולפרוע את חובותיו ולקחת אחריות על חייו כמו גם על התנהלותו. שירות המבחן התרשם מאופק שיקומי והמליץ על ענישה שלא תהווה אבן נגף בדרכו של הנאשם.

לקולא אזקוף את הודיית הנאשם בהזדמנות הראשונה ושלא במסגרת הסדר טיעון, את חרטתו הכנה ונטילת האחריות המלאה על מעשיו. כן את כבדת הדרך המשמעותית שצעד במסלול השיקום, לרבות הפגיעה המינית שחוהו הנאשם

בגיל צעיר והשפיעה על עיצוב אישיותו וחוסנו הנפשי. הטיפול בו לוקח חלק הנאשם מעיד על רצינות שיקומו ועל הנורמטיביות המאפיינת את אישיותו, כפי שגם התרשמו גורמי המקצוע, ונכון לה משקל משמעותי במלאכת גזרת הדין.

9. **העונש ההולם** - הנאשם ביצע שני מעשי שוד כשהוא רעול פנים ומצויד באקדח צעצוע שדי בו כדי לאיים ולהפחיד. אומנם חווה תקופה קשה, אך אין מדובר במעידה חד פעמית, אלא בשני אירועים מתוכננים ומחושבים. מצד שני, מעידתו של אדם בשלב בו חרב עליו עולמו וחוסנו הנפשי לא עמד לו נוכח אירועים וחוויות קשות שהטביעו את חותמם בנפשו בילדות, ראויה לבחינה ביתר תשומת לב. הנאשם התמודד עם אתגרים לא קלים שהציבו לפניו החיים, כשל פעמיים ועושה עתה מאמץ ראוי לשינוי. מעשי השוד שביצע הנאשם מעמידים העונש באמצעו של המתחם, אולם חרטה מלאה, הודאה מיידית והליך שיקום יעיל מצדיקים מיתון העונש, אך אין בהם די כדי להוציא הנאשם כליל מחוץ למתחם, שהרי, כאמור, מדובר בשני מקרי שוד.

בהתחשב בכל השיקולים הללו, לרבות מעצר בית במשך מספר חודשים, אני גוזר על הנאשם העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים בניכוי ימי מעצרו (30.1.2014-12.12.2013).

ב. מאסר של 12 חודשים אותו ירצה אם במשך שלוש שנים מהיום יעבור עבירה מסוג פשע.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, ב' בטבת התשע"ה, 24 בדצמבר 2014, במעמד הצדדים.

יעקב צבן, שופט